

1er de Maig PER MILLORAR, CAL LLUITAR

Aquest any la manifestació del primer de Maig comença en Plaça Universitat i acaba en la Canadenca, símbol de lluites heroiques on es va aconseguir per primera vegada la jornada laboral de 8 hores.

I és que aquest primer de maig, davant les mesures antisocials dels governs central i autonòmic, ha de tenir un significat clar de recuperar aquell esperit de lluita i sacrifici, aquella determinació de les persones treballadores que al llarg de la història van aconseguir reivindicació rere reivindicació, lluita rere lluita, les condicions de treball i la qualitat de vida digna que amplíssims sectors assalariats hem gaudit fins al 2010, inici d'una crisi trampa, d'una estafa financera, que es continua nodrint a costa de nostres salaris, estalvis, impostos, pensions, vivendes, prestacions socials, sanitàries, educatives..., és a dir a costa dels nostres drets socials i laborals, condemnant a milions de persones a l'atur i l'exclusió social i restringint les llibertats democràtiques per a reprimir la resposta social a les seves polítiques, retornant-nos a la submissió i anul·lant-nos drets, d'expressió, informació, manifestació, organització.. conquerits des de la lluita per les organitzacions populars formades per persones treballadores.

Paral·lelament s'afavoreix des dels governs polítiques que possibiliten garantir i augmentar les taxes de beneficis d'empresaris i banquers, culpables de la crisi, amb els diners públics i les rendes del treball. Per allò es canvien normatives, es fan lleis arbitràries, i si fa falta se salten la llei directament. La indefensió dels sectors assalariats és absoluta. Només el sentiment de col·lectivitat, el reconeixement que els problemes que patim no són només individuals sinó comuns a tots, poden frenar aquestes mesures antisocials i establir les bases per començar a recuperar el que, per dir-ho gràficament, ens estan robant. La nostra força resideix en la unitat com a persones treballadores perquè aquesta unitat possibilita realitzar accions de pressió a través de la mobilització.

El fracàs de les polítiques de concertació social practicades per les dues grans centrals sindicals ha contribuït poderosament als retrocessos dels drets socials i laborals. L'assumpció en la pràctica de les reformes laborals, els acords de pensions, els pactes amb foment, CEOE, etc., són un indicatiu de cessió sindical de conquestes socials i en l'organització del treball, que no deixen una altra alternativa que la mobilització laboral i social.

La IAC no té dubtes: l'únic camí possible es resistir, lluitar, avançar. Fer d'aquest primer de maig un dia per recuperar la memòria dels sacrificis que van costar els avenços socials, un dia per refermar al carrer la nostra voluntat de lluita contra les mesures antisocials i un dia per aixecar el cap amb orgull i dignitat enfront dels continus atacs als nostres drets i llibertats com a persones treballadores i ciutadanes.

IAC (CATAC, CATAC-CTS, CAU, CTA Banesto, FTC, FFA i USTEC-STEs)